

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
97/C 88/01	Ecu.....	1
97/C 88/02	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter ⁽¹⁾	2
97/C 88/03	Statligt stöd — C 56/96 (ex NN 174/95) — Italien	4
97/C 88/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget — Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar ⁽¹⁾	16
97/C 88/05	Statligt stöd — C 61/96 (ex N 408/B/96) — Italien	17
97/C 88/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/Migros/UBS) ⁽¹⁾	21

II Förberedande rättsakter

.....

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

III *Upplysningar*

Kommissionen

97/C 88/07

Bedrivande av regelbunden lufttrafik — Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden säsongsmässig lufttrafik mellan Rochefort-Saint-Agnan och Paris-Orly 22

Alfa-programmet — Uppmaning att inlämna ansökningar inom ramen för Alfa-programmet (se omslagets tredje sida)

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu (*)

18 mars 1997

(97/C 88/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,1146	Finska mark	5,86508
Danska kronor	7,42659	Svenska kronor	8,94343
Tyska mark	1,94402	Pund sterling	0,727592
Grekiska drakmer	306,958	USA-dollar	1,15454
Spanska pesetas	165,192	Kanadensiska dollar	1,58507
Franska franc	6,56126	Japanska yen	141,524
Irländska pund	0,740471	Schweiziska franc	1,67339
Italienska lire	1956,45	Norska kronor	7,91901
Nederländska gulden	2,18890	Isländska kronor	82,1111
Österrikiska schilling	13,6825	Australiska dollar	1,46553
Portugisiska escudos	195,810	Nyzeeländska dollar	1,66313
		Sydafrikanska rand	5,10539

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(97/C 88/02)

(Text av betydelse för EES)

- Rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8).
- Rådets direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75).
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 om andra ändringen av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30).

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen har mottagit.

Hänvisning (*)	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut (2)
97/17/D	Tillståndsföreskrift BAPT 211 ZV 031/2020 för mobilradiobeställningar	10.4.1997
97/18/F	Förslag till förordning om godkännande av ändrings- och tilläggsföreskrifter för säkerhetsbestämmelser mot brand- och panikriser i inrättningar för allmänheten	9.4.1997
97/19/F	Förslag till förordning om tillämpning av miljökrav för utformning och tillverkning av förpackningar	9.4.1997
97/20/B	Teknisk specifikation för godkännande för slutapparater avsedda för att anslutas till analoga hyrda ledningar i det offentliga belgiska telekommunikationsnätet (BE/SP-202 utgåva 15.12.1995)	14.4.1997
97/21/FIN	Handels- och industriministeriets beslut om tillämpning av gasolförordningen	10.4.1997
97/22/NL	Beslut innehållande fastställande av tidpunkten för ikraftträdande av artikel 66 första stycket del d, i hälso- och välfärdslagen för djur	14.4.1997
97/23/NL	Ändringsförordning VI för förordningen om handelsstandarder för slaktfjäderfä BPI	14.4.1997
97/24/E	Förslag till kunglig förordning om antagande av förordningen om explosiva varor	15.4.1997
97/25/I	Brådskande åtgärder för förhindrande av bensenföreningar (implementering av direktiv 94/63/EG och artikel 6 i direktiv 85/210/EG)	11.4.1997
97/26/D	Riktlinjer för <ul style="list-style-type: none"> — lämplighetsprovning, montering, kalibrering, underhåll av mätanordningar för kontinuerlig emissionsmätning och kontinuerlig insamling av referens- respektive driftstorheter för fortlöpande övervakning av utsläpp av vissa ämnen — utvärdering av kontinuerliga emissionsmätningar — uppskattning av sotmätningar vid eldning med brännolja/el 	16.4.1997
97/27/I	Förordning om tillämpning av lag 6/10/95 nr 425 om utformningen av automatiska, halvautomatiska och elektroniska spelmaskiner, spelautomater och livsmedelsautomater	14.4.1997
97/28/A	RVS 8S.06.22 — Takarbetan, bituminösa tak, polymermodifierad valsad asfalt	17.4.1997
97/29/FIN	Förordning om ändring i förordningen om fordonstrafik på väg	15.4.1997
97/30/A	Förslag till utlåtande om lag med vilken Kärntner Veranstaltungsgesetz skall ändras (Zl. Ver- 166/1/1997)	(*)
97/31/FIN	Sjöfartsstyrelsens beslut om livräddningsutrustning ombord i fartyg	23.4.1997
97/32/UK	Riktlinjer för säkerhet för små arbetsbåtar i kommersiell fart och små lotsbåtar samt tillhörande förslag till förordning (1997 års Sjöfartsförordning [små arbetsbåtar och lotsbåtar] 1997)	25.4.1997

Hänvisning ⁽¹⁾	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut ⁽²⁾
97/33/UK	Riktlinjer för säkerhet för små båtar i kommersiell fart med bestämd utgångspunkt — Riktlinjer	25.4.1997
97/34/D	Tekniska regler för utskänkningsanläggningar för drycker: TRSK 313 "Stationära elektriska varningsapparater för hälsofarliga koldioxidkoncentrationer; krav på drifts- och provningsförfaranden"	23.4.1997
97/35/NL	Reglering ... innehållande ändring av regleringen IBC-kod och regleringen BCH-kod i samband med kompletterande standarder för den medicinska utrustningen ombord på kemikalietankfartyg	24.4.1997
97/36/NL	Tilkännagivande till sjöfarten om transport av däckslaster timmer; timmerlastkod	24.4.1997
97/37/UK	Livsmedelsförordningen (strålningskontroll) (ändring); dessa förslag gäller enbart i Förenade kungariket, Nordirland kommer emellertid att ta fram parallella bestämmelser	23.4.1997
97/38/B	Förslag till kungligt beslut för att förbjuda handel med födoämnen som är blandade med föremål	(³)
97/39/GR	Förordning "Beslut fattat av Statens kemikaliska råd rörande ändring av livsmedelsförordningens artikel 91 del 1.11 punkt 3 ('corned beef')"	25.4.1997
97/40/GR	Direktiv avseende bruket av begreppet "ekologisk/miljö-/grön"	25.4.1997
97/51/UK	1997 års förordning om nötdjurprodukter produktion och leverans	(³)
97/69/B	Förslag till kungligt beslut gällande de tekniska kännetecknen och ratificering av fordon för värde transporter, användande av bevakningsföretag och interna bevakningstjänster	(³)
97/70/B	Förslag till kungligt beslut som innehåller reglering för vissa metoder för att säkra värde transporter	(³)
97/71/B	Förslag till kungligt beslut som innehåller reglering för vissa metoder för att säkra värde transporter	(³)
97/72/B	Förslag till ministeriellt beslut gällande kontrollprocedurerna för fordon för värde transporter, användande av bevakningsföretag och interna bevakningstjänster	(³)
97/77/UK	1997 års förordning om nötdjurprodukter (produktion och leverans)	(³)

(¹) År, registreringsnummer, ursprungsmedlemsstat.

(²) Period under vilken projektet inte kan antas.

(³) Ingen status quo-period, eftersom kommissionen godtagit den anmälande medlemsstatens motivering för särskild ordning.

(⁴) Ingen status quo-period, på grund av tekniska specifikationer eller andra krav som har att göra med skattemässiga eller finansiella åtgärder i enlighet med artikel 1.9, andra stycket, tredje strecksatsen i direktiv 83/189/EEG.

(⁵) Informationsproceduren avslutad.

Kommissionen vill rikta uppmärksamhet mot domen av den 30 april 1997 i fallet "CIA Security" (mål C-94/94), i vilket domstolen fastslår att artiklarna 8 och 9 i direktiv 83/189/EEG skall tolkas på så sätt att medborgare kan förlita sig på dem inför nationell rätt och att den nationella domstolen måste avstå från att använda en teknisk föreskrift som inte har anmälts i enlighet med direktivet.

Denna dom är en bekräftelse av kommissionens meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4).

Bristande kunskap om anmälningsskyldigheten medför således att berörda tekniska föreskrifter inte kan tillämpas, och de kan därför inte anföras mot enskilda personer.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 324 av den 30 oktober 1997, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

STATLIGT STÖD

C 56/96 (ex NN 174/95)

Italien

(97/C 88/03)

*(Artiklarna 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i fördraget till medlemsstaterna och övriga berörda parter om italienska stödåtgärder inom sockersektorn**

Genom följande skrivelse underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”Den 15 februari 1995, den 27 juni 1995 och den 27 juli 1995 framfördes klagomål till kommissionen rörande statligt stöd till sockerfabrikerna i Celano och Castiglione Fiorentino.

Med anledning av dessa klagomål underrättades kommissionen om dessa stödåtgärder genom en skrivelse från de italienska myndigheterna av den 22 augusti 1995 som även innehöll de italienska myndigheternas officiella anmälan av stödåtgärderna till kommissionen.

Kommissionen beklagar att de rubricerade åtgärderna har tillämpats utan att någon förhandsanmälan gjorts till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 93.3 i fördraget. Den italienska regeringen ombeds därför i fortsättningen iakttäna anmälningsskyldigheten.

Kommissionen underrättar härmed den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget beträffande det stöd som beviljats sockerfabriken i Celano genom CIPE:s beslut av den 12 april 1988, 12 september 1989, 2 februari 1990 och 26 juli 1990 inklusive stöd för förvärv av detta bolag, beträffande det stöd som beviljats NUSAM genom kapitaltillskott på 2,5 miljarder lire innan bolaget blev föremål för ett förebyggande ackord samt beträffande stödet till sockerfabriken i Castiglione Fiorentino genom CIPE:s beslut av den 2 augusti 1991 och 16 april 1992, inklusive stöd för förvärv av detta bolag.

Mot bakgrund av de uppgifter som för närvarande finns i ärendet anser kommissionen att åtgärderna utgör ett driftstöd utan varaktiga följder för utvecklingen av den berörda sektorn. Därför är dessa åtgärder oförenliga med den gemensamma marknaden. Stödet faller inom till-

lämpningsområdet för artikel 92.1 i fördraget, men omfattas inte av något av undantagen enligt punkterna 2 och 3 i samma artikel.

Kommissionen grundar sitt beslut på följande överväganden:

A. Stöd till sockerfabriken i Celano

1. Genom CIPE:s beslut den 30 maj 1995 gav de italienska myndigheterna RIBS (Risanamento Industriale Zuccheri, finansieringsbolag med statligt delägarskap) tillstånd att gå in som delägare i företaget NUSAM, som äger anläggningen i Celano, och att bevilja ett lån med förmånlig ränta för omstrukturering av sockerfabrikerna i Celano och Strongoli.

Förvärvet gällde en aktiepost på 10 miljarder italienska lire och genomfördes på marknadsmässiga villkor (enligt kommissionens bedömning vid granskning av stödets förenlighet med konkurrensbestämmelserna i fördraget) och lånet utgjordes av ett antal dellån med förmånlig ränta på sammanlagt 35 miljarder lire i 15 år med amorteringsfrihet under de första fem åren (endast betalning av förmånsrättan). Stödet beviljades för omstrukturering och modernisering av de två nämnda fabrikerna, i enlighet med den sektorsplan som omfattas av ramlag nr 700/83, och gäller investeringar på cirka 49 miljarder lire sammanlagt under en femårsperiod.

Stödet anmäldes till kommissionen enligt fördragets konkurrensbestämmelser. Genom brev nr SG(85) D/10160 underrättade kommissionen de italienska myndigheterna att det inte fanns några invändningar mot åtgärden enligt artiklarna 92 och 93 i fördraget. Kommissionen ansåg därvid att stödet rymdes i det nationella ramprogram som omfattas av lag 700/83 och som inte heller givit anledning till invändningar från kommissionen på grund av fördragets artiklar 92 och 93 (brev SG(84) D/6750).

2. Sedan det konstaterats att ytterligare 13 miljarder lire behövdes för att genomföra de investeringar i sockerfabriken i Celano som omfattades av den av kommissionen godkända planen, gav de italienska myndigheterna, genom CIPE:s beslut av den 6 augusti 1987, RIBS tillstånd att höja det finansiella stödet (till förmånlig ränta) dock enbart för anläggningen i Celano till 35 miljarder lire. RIBS framtida finansiella risktagande borde ha minskats (till 6 miljarder lire) om det finansiella stödet grundats på lag nr 64/86. Enligt de italienska myndigheterna genomfördes beslutet inte och beviljades stödet aldrig.

3. Genom CIPE:s beslut av den 12 april 1988 gav de italienska myndigheterna RIBS tillstånd att, efter genomförd nedsättning av bolagets kapital från 26 till 13 miljarder lire, delta i rekonstruktionen av aktiekapitalet med ett tillskott på 5 miljarder lire och eventuellt bevilja ett förskott på 6 miljarder lire på ett bidrag av samma storlek grundat på lag nr 64/86. Av dessa åtgärder genomfördes endast kapitaltillskottet på 5 miljarder lire. Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över genomfördes kapitaltillskottet inte på marknadsmässiga villkor, eftersom delägandet i NUSAM begränsades till fem år och aktieinnehavet skulle köpas tillbaka av de privata aktieägarna till nominellt värde. Kapitaltillskottet utgör enligt kommissionens beräkningar ett brutostöd på 52 % i förhållande till kapitaltillskottet på 5 miljarder lire. Enligt CIPE:s beslut av den 26 juli 1990 kommer kapitaltillskottet dessutom att nedsättas till noll för att täcka driftsförlusterna (se punkt 6.2 nedan).

De italienska myndigheterna ansåg att det nya kapitaltillskottet från RIBS var nödvändigt på grund av att investeringskostnaderna för den av kommissionen godkända omstruktureringsplanen hade ökat. Någon ny omstruktureringsplan presenterades inte för RIBS. Under verksamhetsåret 1987 uppgick NUSAM:s driftsförluster till cirka 13 miljarder lire.

4. Den 11 augusti 1989 blev Celano-anläggningen uthyrd till SADAM (som fick förköpsrätt) som en följd av den likviditets- och förmögenhetskris som sockerfabrikens ägare NUSAM hamnat i.

Genom CIPE:s beslut av den 12 september 1989 fick RIBS tillstånd att stödja alla åtgärder som krävdes för att genomföra hyresavtalet mellan NUSAM och SADAM. RIBS lämnade en garanti på högst 2 miljarder lire till SADAM för att 'garantera NUSAM:s tidigare garantier' för sina åtaganden.

Garantin förföll den 17 december 1991 i samband med att anläggningen övergick i ny ägo. Enligt de italienska myndigheterna skall garantin värderas till 12 miljoner lire.

5. Genom CIPE:s beslut av den 2 februari 1990 fick RIBS tillstånd att, med gränsen satt till 11 miljarder lire, garantera NUSAM:s återbetalning till SADAM av ovan nämnda belopp som motsvarar investeringar i Celanoanläggningen gjorda av SADAM för ägarens (NUSAM) räkning under hyrestiden. Garantin gällde från den 15 mars 1990 till den 17 december 1991 och värderas av de italienska myndigheterna till 57,75 miljoner lire.

6. Genom CIPE:s beslut av den 26 juli 1990 fick RIBS tillstånd att vidta nödvändiga åtgärder dels för att uppnå ett förebyggande ackord (konkursförebyggande förfarande i italiensk lagstiftning som förutsätter att ett bolag betalar minst 40 % av sina oprioriterade skulder), dels för att sälja anläggningen i Celano till SADAM.

6.1. Genom detta fick RIBS

— lösa in den fastighetsinteckning på anläggningen i Celano som tagits som säkerhet för en kvarstående fordran på NUSAM på 17,5 miljarder lire och godta att återbetalningen av denna fordran underordnas de övriga oprioriterade fordringarna,

— godkänna att anläggningen i Celano säljs till SADAM till ett pris av 15 miljarder lire genom att SADAM övertar betalningsansvaret för ett lika stort belopp av NUSAM:s återstående skuld till RIBS (efter underordnande av fordringarna enligt ovan). Käranden anser, med hänsyn till stödet från RIBS, att det pris som SADAM betalar understiger värdet av tillgångarna (vilka värderas till 31,8 miljarder lire).

I detta sammanhang noterar kommissionen att SADAM avstått från fordringar på NUSAM till ett belopp av 11 miljarder lire.

— lämna en ny amorteringsfri period på fem år (under vilka endast den subventionerade räntan skall betalas) för lånet på 15 miljarder lire till SADAM:s förmån. Kommissionen känner inte till villkoren för denna stödåtgärd.

6.2. Enligt kärandes uppgifter hade NUSAM:s aktiekapital, före det förebyggande ackordet, nedsatts till noll för att täcka förlusterna. Som aktieägare genomförde RIBS ett kapitaltillskott på 2,5 miljarder lire genom att efterskänka samma belopp av ovan nämnda hypotekslån.

6.3. Genom samma beslut av CIPE av den 26 juli 1990 fick RIBS tillstånd, under förutsättning att det konkursförebyggande ackordet rörande NUSAM:s tillgångar genomfördes, att under en femårsperiod inneha en aktiepost på 8 miljarder lire i SADAM som därefter skulle övertas till nominellt värde av de privata aktieägarna. Aktieposten innebär, enligt kommissionens beräkningar, ett bruttostöd som uppgår till 47 % (43,7 % enligt de italienska myndigheterna) av aktiepostens belopp. Dessutom fick RIBS tillstånd att bevilja SADAM ett finansiellt stöd på 11 miljarder lire genom räntesubventionerade femtonåriga lån med amorteringsfrihet under fem år till 2,025 % ränta under de första fem åren och 8,1 % under de återstående tio åren, vilket skall jämföras med en marknadsränta på 12,65 % enligt uppgift från de italienska myndigheterna. Krediten innebär ett stöd på 47,4 % enligt de italienska myndigheternas beräkningar (53,8 % enligt kommissionens beräkningar). Enligt CIPE:s beslut av den 26 juli 1990 kommer det finansiella stödet från RIBS att möjliggöra finansieringen av 'förvaltningen av nämnda bolag'.

7. På kommissionens begäran har de italienska myndigheterna anmält dessa stödåtgärder. Av de handlingar som lagts fram framgår (i efterhand) att myndigheternas stödåtgärder genom RIBS möjliggjorde investeringar i anläggningen i Celano till ett belopp på sammanlagt 91,6 miljarder lire under perioden 1986—1994.

Enligt myndigheterna möjliggjorde stödet från RIBS omstruktureringen av sektorn för sockerbetor och socker i områdena D1 (Viterbo), E (Rieti, Chieti, L'Aquila, Pescara, Teramo) och F (Roma, Latina) i enlighet med planerna för sockersektorn i Italien. De italienska myndigheterna påpekar att stödet beviljats på grundval av

— det särskilda stödprogram som grundas på lag nr 700/83 (normer för sanering, omstrukturering och utveckling av sockersektorn) som utgör rättsgrunden för det nationella programmet för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker under perioden 1984/85 till 1989/90,

— lag nr 209/90 (lag som utgör rättsgrund för uppdatering av 1984 års nationella program för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker genom nationella stödåtgärder under perioden 1991—1996).

Det hävdas att dessa stödåtgärder lett till

— stängningen av sockerfabrikerna i Avezzano (1986) och Latina (1992),

— upphörandet av sockerbetsodling i randområdena (Campania-provinsen, Frosinone),

— skyddet av sockerbetsodling i andra områden med bättre framtidsperspektiv,

— ökningen av den genomsnittliga sockerbetsarealen per företag i de berörda områdena, utan ökning av att produktionskvoten,

— bibehållandet av den planerade storleken på odlingsområdena enligt ovan nämnda sektorsplaner (ungefär 12 000 ha).

Vad gäller anläggningen i Celano med bland annat en bearbetningsperiod på 90 dagar (vilket är högre än genomsnittet för Italien) under två odlings-säsonger noterar kommissionen att stödåtgärderna enligt de italienska myndigheterna medfört

— ökning av bearbetningskapaciteten från 3 700 ton sockerbetor om dagen till 7 000 ton sockerbetor om dagen,

— ökning av kristalliseringskapaciteten från 480 till 800 ton om dagen vilket begränsar lagringstiden för produkten i flytande form till ett minimum,

— sänkning av energiförbrukningen, mellan 1985 och 1994, från 409 till 330 ton eldningsolja/ton socker,

— ökad förädling av underprodukter genom produktion av torkad betmassa (250 ton/dag).

B. Stöd till sockerfabriken i Castiglione Fiorentino

1. Genom CIPE:s beslut den 11 oktober 1994 gav de italienska myndigheterna RIBS tillstånd att gå in som delägare i Castiglione SPA och att bevilja ett lån med förmånlig ränta för omstrukturering av sockerfabriken i Castiglione Fiorentino.

Det gällde ett förvärv av en aktiepost på 12 miljarder lire som genomfördes på marknadsmissiga villkor enligt kommissionens bedömning vid granskningen av stödets förenlighet med konkurrensbestämmelserna enligt 1984 års fördrag, och ett antal del lån med förmånlig ränta på sammanlagt 24 miljarder lire i 15 år med amorteringsfrihet under de första fem åren (endast betalning av förmånsräntan). Stödet beviljades för omstrukturering och modernisering av ovan nämnda fabrik i enlighet med den sektorsplan som omfattas av ramlag nr 700/83, genom investeringar under en femårsperiod på cirka 62 miljarder lire sammanlagt.

Stödet anmäldes till kommissionen enligt fördragets konkurrensbestämmelser. Genom brev nr SG(84) D/16010 meddelades att kommissionen inte hade några invändningar mot åtgärden utifrån artiklarna 92 och 93 i fördraget. Kommissionen ansåg därvid att stödet rymdes i det nationella ramprogram som omfattas av lag 700/83 och som inte heller givit anledning till invändningar från kommissionen på grund av fördragets artiklar 92 och 93 (brev SG(84) D/6750)

De italienska myndigheterna påpekade att de investeringar som planerats enligt omstruktureringsplanen för företaget genomfördes med en viss försening vilket lett till en kostnadsökning på cirka 10,5 miljarder lire. Enligt de italienska myndigheterna skulle detta medföra stora finansiella svårigheter för företaget.

2. Med stöd av CIPE:s beslut av den 2 augusti 1991, som inte meddelats av de italienska myndigheterna, skulle enligt uppgifter från kändanden, vilka bekräftas i RIBS årsredogörelse för 1991, RIBS ha garanterat en kredit på upp till 40 miljarder lire till nämnda företag för att odlingsåret 1991 skulle kunna genomföras. På grund av de svårigheter som drabbat huvudaktieägaren Castiglione SPA, dvs. Federconsorzi, var bankerna inte beredda att bevilja den finansiering som behövdes. Under tiden förordnades en förvaltare för Castiglione SPA. Enligt kändandens uppgifter uppgick bolagets rörelseförluster under de två föregående

åren till 1,7 respektive 4,6 miljarder lire. Dessutom skulle enligt kändanden bolagets förmögenhetssituation (för lågt eget kapital) inte ha berättigat bolagssanering enligt den italienska lagstiftningen om tvångsförvaltning av bolag. De italienska myndigheterna har inte lämnat några uppgifter om denna stödåtgärd.

3. Genom CIPE:s beslut av den 16 april 1992 godkändes en ny plan för stöd till sockerfabriken i Castiglione Fiorentino till förmån för Castiglione SPA där SADAM-gruppen skulle överta aktiemajoriteten (ägarkontroll) från Federconsorzi-gruppen som var i likvidation. Följande villkor gällde för de åtgärder som omfattas av detta beslut:

— Ägarkontrollen skall övertas av aktörer med lämpliga finansiella resurser och med kvalificerade erfarenheter från denna sektor.

— Ovan nämnda köpare skall garantera att odlingsåret 1992/93 genomförs på ett normalt sätt, att åtagandena gentemot jordbrukarna efterlevs och att omstruktureringen av anläggningen fullföljs så att sockerfabriken uppfyller produktionsnormerna inom sektorn.

— Kontinuiteten av leveranser från det aktuella odlingsområdet skall garanteras liksom bibehållandet av fabriken produktionsnivå.

Genom beslutet godkändes att RIBS vidtog följande åtgärder:

- a) Förlängning till 15 år av den ursprungligen planerade tiden för RIBS delägarskap i Castiglione SPA-gruppen enligt 1984 års plan (se punkt 1 ovan). Från början skulle aktieinnehavet enligt bestämmelserna i lag nr 700/1983 begränsas till fem år och vid tidpunkten för förlängningen hade dessa fem år gått till ända. Det handlar därför i själva verket om ett nytt tidsbegränsat delägarskap under 15 år för RIBS i Castiglione SPA för 12 miljarder lire, varefter aktieposten skulle övertas av de privata aktieägarna till nominellt värde. Med hänsyn till villkoren för delägarskapet innebär trans-

aktionen enligt kommissionens beräkningar ett bruttostöd på 87 % (50,8 % enligt de italienska myndigheterna) av 12 miljarder lire.

b) Konvertering till aktiekapital av 20 miljarder lire av det räntesubventionerade lån på 24 miljarder lire som beviljades med stöd av CIPE:s beslut av den 11 oktober 1984 (se punkt 1 ovan). Det är frågan om ett stöd i form av delägarskap på icke marknadsmässiga villkor (aktieposten skulle efter 15 år säljas till de privata aktieägarna till nominellt värde) som enligt kommissionens beräkningar innebär ett bruttostöd som uppgår till 87 % av det till kapital konverterade beloppet på 20 miljarder lire.

c) Slutande av ett nytt avtal om återstoden av det gamla lånet på 24 miljarder lire som beviljades med stöd av CIPE:s beslut av den 11 oktober 1984 (se punkt 1 ovan), dvs. ny amorteringsplan på 15 år för det räntesubventionerade lånet på 4 miljarder lire med fem års amorteringsfrihet och 2,025 % ränta under de första fem åren och 8,1 % under de återstående tio åren. Enligt kommissionens beräkningar uppgår det statliga stödet till 53 % av lånebeloppet.

d) Teckning på ytterligare en kapitalökning på 10 miljarder lire. Det är frågan om ett stöd i form av delägarskap på icke marknadsmässiga villkor (aktieposten skulle efter 15 år köpas till nominellt värde av de privata aktieägarna) som enligt kommissionens beräkningar innebär ett bruttostöd på 87 % av beloppet på 10 miljarder lire.

e) Beviljande av ett räntesubventionerat lån på 20 miljarder lire under 15 år med fem års amorteringsfrihet och 2,1225 % ränta under de första fem åren och 8,49 % under de återstående tio åren. Det handlar enligt kommissionens beräkningar om ett statligt stöd som uppgår till 52 % av lånebeloppet.

På grund av samma beslut och som en följd av ovan nämnda åtgärder skulle köparna (SADAM-gruppen) åta sig att köpa RIBS aktieinnehav i sockerfabriken Castiglione SPA för 30 miljarder lire med möjlighet att sprida betalningen över en räntefri period av 15 år (eller att betala ett engångsbelopp efter 15 år). Köpevillkoren innebär att SADAM-gruppen får ett stöd för att förvärva sockerfabriken. Genom ovan nämnda kapitalökningar hade RIBS förvärvat aktiemajoritet i företaget (12 + 30 = 42 av 55 miljarder lire i aktiekapital). Beroende på om betalningen sker med fasta annuiteter eller med ett engångsbelopp efter 15 år varierar prisförmånen för SADAM-gruppen (stödet) en-

ligt kommissionens beräkningar mellan 18 och 26,1 miljarder lire jämfört med det nominella värdet av de aktier som säljs av RIBS.

4. På kommissionens begäran har de italienska myndigheterna anmält ovanstående stödåtgärder med undantag av CIPE:s beslut av den 2 augusti 1991. Av de handlingar som lagts fram framgår (i efterskott) att myndigheternas stödåtgärder genom RIBS möjliggjorde investeringar i anläggningen i Castiglione Fiorentino till ett belopp på 108,509 miljarder lire sammanlagt under perioden 1987–1994.

Enligt myndigheterna möjliggjorde stödet från RIBS omstruktureringen av sektorn för sockerbetor och socker i områdena D1 (Toscana) och D1 (Umbria) i enlighet med planerna för sockersektorn i Italien. De italienska myndigheterna påpekar att stödet beviljats på grundval av

— det särskilda stödprogram som grundas på lag nr 700/83 (normer för sanering, omstrukturering och utveckling av sockersektorn) som utgör rättsgrunden för det nationella programmet för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker under perioden 1984/85 till 1989/90.

— lag nr 209/90 (lag som utgör rättsgrund för uppdatering av 1984 års nationella program för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker genom nationella stödåtgärder under perioden 1991–1996).

Det hävdas att dessa stödåtgärder lett till

— att skydda sockerbetsproduktionen i områdena D1 (Toscana) och D1 (Umbria) som har bättre framtidsperspektiv,

— att öka den genomsnittliga sockerbetsarealen per företag i de berörda områdena, utan ökning av produktionskvoten,

— att bibehålla den planerade storleken på de odlingsområden som omfattas av ovan nämnda sektorsplaner (ungefär 10 000 ha).

Vad gäller anläggningen i Castiglione Fiorentino observerar kommissionen att ovan nämnda stödåtgärder enligt de italienska myndigheterna medfört

— ökning av bearbetningskapaciteten från 3 500 ton sockerbetor om dagen till 8 500 ton sockerbetor om dagen,

- ökning av kristalliseringskapaciteten från 400 till 850 ton per dag varigenom lagringen av produkten i flytande form begränsas till ett minimum,
- sänkning av energiförbrukningen, mellan 1985 och 1994, från 368 till 308 ton eldningsolja/ton socker,
- ökad förädling av underprodukter genom produktion av torkad betmassa (250 ton/dag).

I

Det stöd som beviljats sockerfabrikerna i Celano och Castiglione Fiorentino (enligt punkterna A1 och B1) på grund av CIPE:s beslut av den 30 maj 1985 och 11 oktober 1984 utgör åtgärder som enligt kommissionens brev till de italienska myndigheterna nr SG(85) D/10160 och nr SG(84) D/16010 inte föranleder invändningar på grund av fördragets artiklar 92 och 93. Följaktligen behöver dessa stödåtgärder inte granskas på nytt.

Den åtgärd som omfattas av CIPE:s beslut av den 6 augusti 1987 (redogörelsens punkt A2) har inte genomförts och behöver därför inte granskas.

II

1. Den åtgärd som omfattas av CIPE:s beslut av den 11 september 1989 (punkt A4 ovan) syftade till att främja fortsättningen av produktionsverksamheten i sockerfabriken i Celano vars ägare, bolaget NUSAM, hade finansiella problem. Genom att lämna en kostnadsfri garanti till SADAM för tidigare åtaganden av NUSAM har de italienska myndigheterna främjat uthyrningen av sockerfabriken till SADAM.

Stöd i form av ett garantiåtagande skall bedömas på två sätt: dels gentemot kriterierna i kommissionens brev om statliga garantier till medlemsstaterna nr SG(89) D/4328 av den 5 april 1989 (och nr SG(89) D/12772 av den 12 oktober 1989), dels med avseende på huruvida finansieringsåtgärder vars kostnad reducerats genom ett statligt garantiåtagande är förenliga med bestämmelserna om statligt stöd.

I det första av ovannämnda brev påpekar kommissionen att endast sådana garantier kommer att godkännas som inte kan tas i anspråk förrän särskilda av-

talsenliga villkor är uppfyllda. Dessa villkor kan utsträcka sig till krav på att det företag garantin gäller försätts i konkurs eller omfattas av ett liknande förfarande.

På grundval av de uppgifter som för närvarande finns att tillgå har kommissionen inte kunnat kontrollera om detta minimivillkor har uppfyllts.

Vad gäller frågan om förenligheten med bestämmelserna om statligt stöd av finansieringsåtgärder vars kostnad reducerats genom ett statligt garantiåtagande kan kommissionen, i brist på information om dessa finansieringsåtgärders karaktär, inte heller kontrollera förenligheten med bestämmelserna utifrån de uppgifter som står till förfogande (vad gäller bedömningen av dessa stödåtgärder i övrigt hänvisas till kapitel III och IV nedan).

I detta sammanhang påminner kommissionen om att statliga garantier inte ingick bland de finansiella instrument som skulle användas enligt de planer för strukturrationalisering av sockersektorn i Italien som godkändes av kommissionen eller enligt den italienska lagen nr 700/83.

2. De stöd i form av statsgarantier som beviljades SADAM (Celanofabriken) utifrån CIPE:s beslut av den 2 februari 1990 och Castiglione SPA utifrån CIPE:s beslut av den 2 augusti 1991 består av garantier för att se till att odlingssäsongen får ett normalt förlopp i båda sockerfabrikerna trots att deras ägare hade finansiella svårigheter och till och med hotades av konkurs eller likvidation.

De överväganden som görs under punkt 1 i detta kapitel gäller även för dessa former av stöd.

3. De åtgärder som genomfördes av de italienska myndigheterna på grund av CIPE:s beslut av den 12 april 1988 (se punkt A3 ovan) och den 26 juli 1990 (se punkt A6 ovan) till förmån för anläggningen i Celano omfattar följande former av stöd:

- a) RIBS förvärv av aktier med stöd av CIPE:s beslut av den 12 april 1988 utgör ett stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Eftersom delägarskapet är tidsbegränsat (fem år) och innehavstiden och försäljningspriset är förutbestämda så att aktieägaren får en betydligt lägre avkastning än vad som normalt kan förväntas av en placering under motsvarande

tid på kapitalmarknaden, handlar det om en form av statligt stöd (punkt 3.3 i kommissionens meddelande om statligt delägarskap i företagens kapital, EG-bulletinen 9/84). Kapitaltillskottet genomförs på villkor som inte skulle godtas av en privatinvestor som handlar på normala marknadsvillkor.

Med hänsyn till villkoren för RIBS delägarskap i det aktuella företaget (försäljning till nominellt värde och utan vinst av RIBS aktiepost efter fem år) har kommissionen räknat ut bidragsekvivalensens storlek genom att beräkna förmånens nuvärde i förhållande till lika långvariga lån på den öppna marknaden.

Vad gäller den kapitalnedsättning i vilken RIBS deltog som aktieägare och med hänsyn till att kommissionen inte känner till villkoren för denna transaktion är det inte möjligt att utesluta att RIBS inte skulle agerat på ett sätt som skulle vara acceptabelt för en privatinvestor som handlar på normala marknadsvillkor.

- b) De stödåtgärder som RIBS vidtog med anledning av CIPE:s beslut av den 26 juli 1990 utgör ett stöd enligt fördragets artikel 92.1.

Det faktum att RIBS löst in den fastighetsinteckning på anläggningen i Celano som tagits som säkerhet för en fordran på NUSAM på 17,5 miljarder lire och godtog att återbetalningen av denna fordran underordnades de övriga oprioriterade fordringarna utgör inte något förfarande som skulle accepteras av en privatinvestor som handlar på normala marknadsvillkor. Genom dessa stödåtgärder kunde anläggningen i Celano säljas på förmånliga villkor till bolaget SADAM samtidigt som ett konkursförfarande kunde undvikas vad gäller NUSAM.

Genom att ge återbetalningen av lånet på 17,5 miljarder lire lägre prioritet har RIBS möjliggjort försäljningen av anläggningen i Celano och genom att köparen övertog ett lån på 15 miljarder lättades skuldbördan i fall av ackord med 32,5 miljarder lire. Med beaktande av RIBS stöd uppgår SADAM:s köpeskilling för Celano-anläggningen till 15 miljarder lire (övertagande av ett lån) plus 4,4 miljarder lire (del av lånet på 11 miljarder som SADAM skulle återvunnit vid ett ackordsförfarande [40 %] men som bolaget avstår), medan tillgångarnas värde uppgår till 31,8 miljarder lire. Stödet gynnar sålunda SADAM.

Genom att en ny amorteringsfri period på fem år (under vilka endast den subventionerade räntan betalas) för lånet på 15 miljarder lire införs till SA-

DAM:s förmån uppstår delvis en ny amorteringsplan för den ursprungliga skulden, som övertas av SADAM inom ramen för förvärvet av Celano-anläggningen och som gäller det subventionerade lånet till NUSAM för att genomföra 1985 års strukturrationaliseringsplan. Kommissionen känner inte till villkoren för denna stödåtgärd. Det handlar uppenbarligen om ännu en stödåtgärd som gynnar SADAM.

Kommissionen har inte underrättats om villkoren vad gäller nollställningen av NUSAM:s aktiekapital (se punkt 6.2 ovan), inklusive RIBS aktiepost, för att täcka förlusterna före det förebyggande ackordsförfarandet rörande NUSAM och ytterligare ett kapitaltillskott på 2,5 miljarder lire från RIBS som aktieägare. Det är därför inte möjligt att utesluta att dessa stödåtgärder utgör ett statligt stöd i den mån de genomfördes enligt förutsättningar som inte skulle accepteras av en privatinvestor som agerar på normala marknadsvillkor.

Den stödåtgärd som innebär att RIBS under en femårsperiod innehar en aktiepost på 8 miljarder lire i SADAM (se punkt A6.3 ovan) som därefter övertas av de privata aktieägarna till nominellt värde utgör likaså ett stöd enligt fördragets artikel 92.1. De överväganden som görs under punkt a i samma kapitel är relevanta även i det här sammanhanget.

Lånet från RIBS på 11 miljarder lire (se punkt A6.3 ovan) ges inte på normala marknadsvillkor utan är räntesubventionerat vilket utgör en förmån för det mottagande bolaget jämfört med den normala kostnaden.

4. De åtgärder som genomfördes av de italienska myndigheterna på grund av CIPE:s beslut av den 16 april 1992 (se punkt B3 ovan) till förmån för anläggningen i Castiglione Fiorentino omfattar följande former av stöd:

Förlängningen till 15 år av den ursprungligen planerade tiden för RIBS delägarskap i Castiglione SPA-gruppen enligt 1984 års plan (se redogörelsen, punkt B3a), konverteringen till aktiekapital av ett belopp på 20 miljarder lire av det räntesubventionerade lånet på 24 miljarder lire, som beviljats med stöd av CIPE:s beslut av den 11 oktober 1984 (se punkt B3b ovan) samt RIBS teckning på ytterligare en kapitalökning på 10 miljarder lire (se redogörelsen, punkt B3d) utgör stöd enligt fördragets artikel 92.1. RIBS förvärv av aktier med stöd av CIPE:s beslut av den 12 april 1988

utgör ett stöd enligt artikel 92.1 i fördraget. Eftersom delägandet är tidsbegränsat (15 år) och innehavstiden och försäljningspriset är förutbestämda så att aktieägaren får en betydligt lägre avkastning än vad som normalt kan förväntas av en placering under motsvarande tid på kapitalmarknaden, handlar det om en form av statligt stöd (punkt 3.3 i kommissionens meddelande om statligt deltagande i företagens kapital, Europeiska unionens bulletin 9/84). Kapitaltillskottet genomförs på villkor som inte skulle godtas av en privatinvestor som handlar på normala marknadsvillkor.

Med hänsyn till villkoren för RIBS delägarskap i det aktuella företaget (försäljning till nominellt värde av RIBS aktiepost efter 15 år) har kommissionen räknat ut bidragsekvivalentens storlek genom att beräkna nuvärdet av förmånen i förhållande till lika långvariga lån på den öppna marknaden.

Slutandet av ett nytt avtal om återstoden av det gamla lånet på 24 miljarder lire (se punkt B3c ovan) med stöd av CIPE:s beslut av den 11 oktober 1984 innebär en omläggning av det räntesubventionerade femtonåriga lånet på 4 miljarder lire och utgör därmed en åtgärd för att sanera det aktuella bolagets skuld.

Beviljandet av ett lån på 20 miljarder lire sker inte på marknadsmässiga villkor utan är räntesubventionerat vilket innebär en fördel för det mottagande bolaget jämfört med den normala kostnaden på marknaden.

Det pris som SADAM betalat för att förvärva RIBS aktiepost (54,5 % av kapitalet) i gruppbolaget Castiglione SPA utgör, i den mån det understiger aktiernas nominella värde, ett stöd till SADAM för att förvärva dessa aktier eller kontrollen över bolaget. Med hänsyn tagen till försäljningsvillkoren (betalning under en femtonårsperiod eller efter 15 år utan ränta) sker denna försäljning inte på marknadsvillkor.

III

1. De italienska myndigheterna påpekar att stödet beviljats på grundval av

— det särskilda stödprogram som grundas på lag nr 700/83 (normer för sanering, omstrukturering och utveckling av sockersektorn) som utgör rättsgrunden för det nationella programmet för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker under perioden 1984/85 till 1989/90,

— lag nr 209/90 (lag som utgör rättsgrund för uppdatering av 1984 års nationella program för omstrukturering av sektorn för sockerbetor och socker genom nationella stödåtgärder under perioden 1991—1996).

2. Vad gäller stöd inom sockersektorn skall, enligt den bestämmelse i artikel 46.4 i förordning (EEG) nr 1785/81⁽¹⁾ (som infördes genom förordning (EEG) nr 305/91) och redan föreskrivs i förordning (EEG) nr 1254/89 för regleringsåren 1989/90 och 1990/91, stödåtgärderna i Italien uppfylla följande villkor:

— Åtgärderna skall vara nödvändiga på grund av extraordinära behov i anslutning till omstruktureringsplanerna för den italienska sockersektorn (artikel 46.4 första meningen i förordning (EEG) nr 1785/81).

— Åtgärderna skall vara förenliga med omstruktureringsplanerna (artikel 46.4 andra meningen i förordning (EEG) nr 1785/81).

Vad gäller stöd som beviljats före regleringsåret 1989/90, vilket var året då ovanstående bestämmelse trädde i kraft, grundades Italiens statliga stödåtgärder endast på den stödordning som omfattas av den omstruktureringsplan som gällde från 1984/85 till 1989/90 och som godkändes av kommissionen med avseende på fördragets artiklar 92 och 93 (se skrivelse till italienska regeringen av den 23 maj 1984, nr SG(84) D/6750).

3. Vid godkännandet av omstruktureringsplanerna, såväl den som gällde från 1984/85 till 1989/90 och förlängdes av de italienska myndigheterna till regleringsåret 1990/91 samt godkändes av kommissionen (skrivelse till den italienska regeringen nr SG(91) D/11490 av den 20 juni 1991), som den som gällde från 1991 till 1996, gjorde kommissionen bland annat vissa förbehåll angående de särskilda planer för stödåtgärder som borde ha anmälts enligt fördragets artikel 93.3 innan de tillämpades.

De aktuella stödåtgärderna, med undantag av dem som anges i punkterna A1 och B1, gjordes inte till föremål för någon förhandsanmälan enligt bestämmelserna i fördragets artikel 93.3 innan de tillämpades.

4. Rådet har vid upprepade tillfällen⁽²⁾ uttalat sig positivt om behovet av att omstrukturera den italienska sockersektorn med anledning av de särskilda svårigheter som denna sektor befinner sig i på grund

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ Förordning (EEG) nr 1254/89 (EGT nr L 126, 9.5.1989, s. 1) och förordning (EEG) nr 305/91 (EGT nr L 37, 9.2.1991, s. 1).

av strukturella orsaker både i fråga om produktion och bearbetning. Den italienska sockersektorn kännetecknas av mycket höga produktionskostnader vilket är anledningen till att sockerfabrikerna inte får någon lönsamhet.

Utifrån dessa överväganden gav rådet Italien tillstånd att bevilja statligt anpassningsstöd och möjligheten att anpassa stödet i den mån detta var nödvändigt på grund av extraordinära behov i anslutning till de pågående omstruktureringsplanerna för den italienska sockersektorn. Vid tillämpning av fördragets artiklar 92, 93 och 94 skall kommissionen bland annat bedöma stödets förenlighet med omstruktureringsplanerna (artikel 46.4 i förordning (EEG) nr 1785/91 och artikel 4.3 i förordning (EEG) nr 1254/89).

De aktuella stödåtgärderna skulle eventuellt kunna godkännas på dessa rättsliga grunder (artikel 46.4 i förordning (EEG) nr 1785/81 och artikel 4.3 i förordning (EEG) nr 1254/89) och på grund av den enda omstruktureringsplan som gällde från 1984/85 till 1989/90 (se punkt 2 ovan).

5. Den omstruktureringsplan som gällde före regleringsåret 1990/91 var den som grundades på lag nr 700/83 av den 19 december 1983. I planen fastställdes omstruktureringsmålen samt åtgärder och stöd för att uppnå dessa mål under en femårsperiod (planen förlängdes av de italienska myndigheterna till regleringsåret 1990/91 och godkändes genom kommissionens skrivelse till den italienska regeringen nr SG(91) D/11490). Planen anmäldes 1984 till kommissionen som beslutade att godkänna stödåtgärderna med följande förbehåll (skrivelse till den italienska regeringen av den 23 maj 1984, nr SG(84) D/6750):

— Den omstruktureringsplan som presenterats begränsas till fem år (tiden förlängdes dock till regleringsåret 1990/91, se ovan).

— Omstruktureringsplanen får inte leda till att den italienska sockerproduktionen överstiger de A- och B-kvoter som tilldelats Italien (1 570 miljoner kilo om året).

— Villkoren för investeringsstöd skall meddelas i förväg i enlighet med artikel 93.3 i fördraget.

6. Den omstruktureringsplan som gällde från 1991 till 1996 och med vilken Italien syftar till att möta de extraordinära behov som rådet ställer som villkor (artikel 46.4 i förordning (EEG) nr 1785/81 och artikel 4.3 i förordning (EEG) nr 1254/89) är den som grundades på lag nr 209/90 och som godkändes genom CIPE:s beslut av den 20 december 1990. I planen fastställs omstruktureringsmålen samt åtgärder och stöd för att uppnå dessa mål under en femårsperiod från och med regleringsåret 1991/92. Planen anmäldes 1990 till kommissionen som fattade följande beslut (skrivelse till den italienska regeringen av den 20 juni 1991, SG(91) D/11490):

— I princip godkänns att planen uppdateras för perioden 1991 till 1996.

— Planen som från början gällde åren 1984 till 1990 får förlängas till regleringsåret 1990/91.

— Omstruktureringsplanerna får inte leda till att Italiens sockerproduktion överstiger de A- och B-kvoter som tilldelats Italien.

— Kommissionen gör förbehåll angående de rationaliseringsåtgärder som ännu måste anmälas enligt fördragets artikel 93.3 och begär att anmälan innehåller uppgifter om de företag som berörs av stödet, så att kommissionen kan konstatera vilket samband som finns mellan anpassningsstödet och omstruktureringen.

IV

1. Med hänsyn till de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna förefaller stödet i fråga inte rymmas inom de omstruktureringsplaner för den italienska sektorn som godkändes av kommissionen med avseende på konkurrensbestämmelserna i fördraget.

De aktuella stödåtgärderna beskrivs inte av de italienska myndigheterna som omstruktureringsåtgärder. I själva verket är huvudsyftet med stödåtgärderna att se till att bibehålla produktionsverksamheten i de berörda anläggningarna och att främja överlåtelsen till SADAM av äganderätten till sockerfabrikerna i Celano och Castiglione Fiorentino.

I de omstruktureringsplaner som beslutades i december 1984 och 1990 definieras olika typer av nationella åtgärder för bearbetningsindustrin. Därvid anges hur dessa åtgärder skall utformas: som lån från RIBS med förmånlig ränta och som delägarskap i företagen. Att stödåtgärderna kan utformas som garantiåtgärderna anges inte.

I planerna fastställs mål och inriktning för de nationella åtgärderna och omstruktureringsstöden. Inom bearbetningssektorn gäller uttryckligen följande:

- Arbeten för modernisering av sockerfabriker.
- Koncentration och förstärkning av sockerproduktionen genom minskade fasta kostnader (tekniska moderniseringar och förbättringar, mekanisering och automatisering av energibesparande anläggningar).

I planen namnges dessutom stödmottagarna, däribland anläggningarna i Celano och Castiglione Fiorentino.

För att godkännas, enligt den plan som antogs av kommissionen, skall omstruktureringsåtgärderna grundas på särskilda stödplaner som anger villkoren för sanering och omstrukturering av de berörda företagen.

Vad gäller de aktuella stödåtgärderna har de italienska myndigheterna inte meddelat de särskilda av CIPE godkända stödplaner som gällde då stödet beviljades. De har endast meddelat förteckningar över investeringskostnader under perioden då stödet beviljades.

Vad gäller de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna för att påvisa att det finns ett direkt samband mellan de berörda stödåtgärderna, genomförandet av investeringarna under de år som stödet beviljades och de resultat som uppnåtts, såväl vad gäller förbättringen av förhållandena för sockerbetsodling som för bearbetning av sockret (se punkterna A7 och B4 ovan), är det svårt för kommissionen att inse att ett sådant samband finns därför att sambandet läggs i efterhand utan att hänsyn tas till särskilda omstruktureringsplaner för att motivera stödet då detta beviljades och utan att dessa planer dessförinnan anmälts till kommissionen. Kommissionen har inte konstaterat något kausalsammanhang mellan stödet, de investeringar som skall genomföras och de resultat som skall uppnås.

Även om de aktuella investeringarna genomfördes i anläggningar som skulle ha fortsatt sin produktionsverksamhet enligt de nationella omstruktureringsplanerna, ger de uppgifter som kommissionen förfogar över dock inget belägg för att dessa investeringar ingår i planer för att säkerställa företagets livskraft på medellång och lång sikt.

Dessutom kan sådana initiativ (stöd) svårigen betraktas som omstruktureringsåtgärder som medför förbättringar utöver det som krävs för att bibehålla produktionsverksamheten och främja överlåtelsen till ett annat företag av anläggningarna i Celano och Castiglione Fiorentino.

Med hänsyn till ovanstående kan det inte påvisas att stödåtgärderna till anläggningarna i Celano och Castiglione Fiorentino utgör en integrerad del av omstruktureringsplanerna i den italienska sockersektorn.

Då de särskilda planerna rörande det aktuella stödet inte meddelats kommissionen kan dessutom efterlevnaden av ett av villkoren enligt fördragets konkurrensbestämmelser för godkännande av gällande omstruktureringsplaner för den italienska sockersektorn (punkterna 5 och 6 i kapitel III ovan) inte kontrolleras, nämligen villkoret att omstruktureringsplanerna inte leder till att den italienska sockertillverkningen överstiger den A- och B-kvot som tilldelats Italien. Villkoret att förhandsanmälan görs till kommissionen enligt fördragets artikel 93.3 har inte uppfyllts.

Med hänsyn till ovanstående överväganden kan inte heller hävdas att dessa åtgärder föranleddes av extraordinära behov i anslutning till pågående omstruktureringsplaner för den italienska sockersektorn enligt artikel 46.4 första meningen i förordning (EEG) nr 1785/81 (se kapitel III punkt 2).

2. Då det inte kan vara frågan om en omstrukturering enligt ovan, men stödåtgärderna likväl vidtogs för att genomföra investeringar, måste kommissionen granska dessa åtgärder enligt de investeringskriterier som gäller i sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och enligt gemenskapens kriterier för att rädda eller sanera företag i svårigheter, eftersom stödåtgärderna fick en sådan utformning att det kan vara tal om att rädda eller omstrukturera företag i svårigheter.
 - a) Inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och inom ramen för tillämpning av förordning (EEG) nr 866/90 (EGT nr L 91, 6.4.1990, s. 1) får medlemsstaterna bevilja stödåtgärder på villkor eller enligt föreskrifter som avviker från dem som föreskrivs i denna förordning eller som överstiger det tak som föreskrivs i

denna förordning, under förutsättning att dessa stödåtgärder är förenliga med fördragets artiklar 92 och 93 (artikel 16.5 i förordning (EEG) nr 866/90).

För att säkerställa att sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter utvecklas i linje med gemenskapens politiska åtgärder skall det nationella stödet vara förenligt med de urvalskriterier som kommissionen antog rörande stöd till gemenskapsinvesteringar för att förbättra villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (Kommissionens beslut 90/342/EEG av den 7 juni 1990, EGT nr L 163, 29.6.1990) och som kommissionen tillämpar på motsvarande sätt när det gäller att bedöma statliga stödåtgärder (kommissionens skrivelse till medlemsstaterna nr SG(85) D/13962 av den 30 oktober 1985).

Enligt kriterierna utesluts alla investeringar inom sockersektorn (i Italien).

Det bör observeras att om de urvalskriterier som gäller för projektfinansiering enligt förordning (EEG) nr 355/77, ersatt av förordning (EEG) nr 866/90, hade varit tillämpliga då stödet beviljades, skulle enligt dessa kriterier investeringar inom sockersektorn ändå vara uteslutna (EGT nr C 152, 10.6.1983).

I den mån stödet beviljats för produktionsinvesteringar har de urvalskriterier som gällde då stödet beviljades inte iakttagits.

Det kan hävdas att det inte finns några sektoriella begränsningar om stödet till investeringar inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter beviljas i enlighet med gemenskapens kriterier för miljöstöd.

Vad gäller möjligheten att stödet beviljats för investeringar i miljöskydd förfogar kommissionen inte över uppgifter som gör det möjligt att kontrollera att de gemenskapskriterier som gällde för detta slags stöd vid tidpunkten för beviljandet av stödet har uppfyllts (inramning på gemenskapsnivå av statligt miljöstöd⁽¹⁾, skrivelse som förlängdes med vissa ändringar 1980⁽²⁾ samt ytterligare ändringar 1986⁽³⁾ eller att nu gällande kriterier upp-

fyllts⁽⁴⁾, förutsatt att de hade varit tillämpliga (vilket inte är fallet).

b) Vad gäller rekonstruktion av företag i svårigheter inom jordbrukssektorn får, enligt de gemenskapskriterier som gäller för att bedöma detta slags stöd, de särskilda kriterier tillämpas som gäller för jordbrukssektorn eller de som omfattas av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till räddning eller rekonstruktion av företag i svårigheter (EGT nr C 368, 23.12.1994).

1) Enligt de särskilda kriterier som gäller för jordbrukssektorn kan stöd av detta slag tillåtas för att rekonstruera företag i svårigheter genom investeringar. I praktiken betraktar kommissionen denna typ av stöd som driftstöd som i princip kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden endast om det gäller jordbruksföretag i svårigheter samtidigt som följande tre villkor uppfylls:

— Stödet i fråga skall avse finansiella kostnader för lån som tagits upp för att finansiera investeringar som redan genomförts.

— Bidragsekvivalenten för summan av stöd som eventuellt redan beviljats vid upptagning av lånen och av stödet i fråga får inte överstiga den generella procentsats som godkänns av kommissionen: 35 % för investeringar i råvaruproduktion inom jordbrukssektorn (eller 75 % i de mindre gynnade områdena i den mening som avses i direktiv 75/268/EEG) och 55 % för investeringar i bearbetning eller saluföring av jordbruksprodukter (eller 75 % i mål 1-området) vad gäller projekt som inte utesluts av kommissionens sektoriella begränsningar. Dessa sektoriella begränsningar är de som gäller vid tidpunkten för beslutet om investeringsstödet (se i detta sammanhang punkt a ovan).

— Stödet i fråga skall föranledas av att räntesatserna för de nya lånen anpassats till ändrade låneräntor, varvid stödbeloppet skall vara mindre eller lika med ränteändringen för de nya lånen, eller skall avse

⁽¹⁾ Skrivelse till medlemsstaterna SEC(74) 4264, 6.11.1974.

⁽²⁾ Skrivelse till medlemsstaterna nr SG(80) D/8287, 7.7.1980.

⁽³⁾ Skrivelse till medlemsstaterna nr SG(87) D/3795, 23.3.1987.

⁽⁴⁾ EGT nr C 72, 10.3.1994, s. 3.

garanterat livskraftiga jordbruksföretag särskilt om de finansiella kostnaderna för befintliga lån är så höga att dessa jordbruksföretag eller jordbrukskooperativ hamnar i fa-rozonen och eventuellt riskerar att drabbas av konkurs.

Bortsett från andra överväganden har de sektoriella begränsningarna uppenbarligen inte efterlevts i något fall. Det är därför överflödigt att kontrollera om de övriga villkoren har uppfyllts.

Vad gäller möjligheten att stödet kan anses ha samband med investeringar i miljöskydd gäller samma överväganden som under punkt 2 a i detta kapitel.

- 2) I enlighet med vad kommissionen meddelat i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för räddning och rekonstruktion av företag i svårigheter (EGT nr C 368, 23.12.1994), vilka även gäller för jordbruksföretag, är syftet med stödet för att rädda ett företag helt enkelt att säkerställa företagets verksamhet under en kort period i avvaktan på att företagets framtidsperspektiv har utvärderats.

För att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 92 och 93 skall stödet i fråga uppfylla följande villkor (som ett alternativ till dem som anges i punkt b.1 ovan):

- Stödet skall bestå av likviditetsstöd i form av kreditgarantier eller återbetalbara krediter som uppbär en ränta likvärdig med marknadsräntan.
- Stödets belopp skall begränsas till vad som fordras för företagets drift (t.ex. betalning av lönekostnader, löpande inleveranser).
- Stödet skall endast betalas ut under den tid som behövs (i regel högst sex månader) för att fastställa de nödvändiga och genomförbara rekonstruktionsåtgärderna.

— Stödet skall vara motiverat av brådskande sociala skäl och inte medföra störningar för näringslivsbalansen i andra medlemsstater.

— Stödet skall i regel vara en extraordinär åtgärd (one-off).

Det aktuella stödet uppfyller uppenbarligen inte dessa villkor.

De räntesatser som tillämpats är lägre än marknadsräntan. Dessutom kan stödet inte betraktas som ett likviditetsstöd som ges under den tid som behövs för att fastställa nödvändiga och genomförbara rekonstruktionsåtgärder, enligt gemenskapens riktlinjer, dels på grund av fördelens tidslängd (i alla händelser längre än sex månader), dels på grund av att det inte har klargjorts vilken typ av kostnader stödet gäller. Dessutom utgör stödet i fråga uppenbarligen inte en extraordinär åtgärd (one-off).

Slutligen har de italienska myndigheterna inte lämnat några upplysningar till kommissionen som skulle kunna tyda på att stödet beviljats i samband med en rekonstruktionsplan för de mottagande företagen och därför kan kommissionens bestämmelser och praxis vad gäller rekonstruktion av företag inte tillämpas. I detta sammanhang gäller samma överväganden som under punkt 1 i detta kapital.

Inom ramen för förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget uppmanar kommissionen den italienska regeringen att inom en månad avlämna sitt yttrande.

Kommissionen anmodar regeringarna i de övriga medlemsstaterna och övriga intressenter, genom ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, att lägga fram sina anmärkningar inom samma tidsfrist.

Kommissionen gör den italienska regeringen uppmärksam på det brev som sändes till samtliga medlemsstater den 3 november 1983 angående deras skyldigheter enligt artikel 93.3 i fördraget samt på det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 318 av den 24 november 1983, s. 3, som erinrar om att allt olagligen beviljat stöd, dvs. utan att av-

vakta det slutgiltiga beslutet inom ramen för förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget, kan bli föremål för en ansökan om återbetalning eller kan leda till vägran att påföra EUGJ-budgeten utgifter för nationella åtgärder som har direkt påverkan på gemenskapsåtgärder.

Eventuell återbetalning skall ske i enlighet med bestämmelserna i italiensk lag, inklusive ränta beräknad på grundval av den referenssats som används vid utvärdering av regionala stödssystem, räknat från dagen då det olagliga stödet beviljades."

Kommissionen anmodar de övriga medlemsstaterna och övriga intressenter att överlämna sina anmärkningar inom en månad efter dagen för detta offentliggörande till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRYSEL

Anmärkningarna kommer att vidarebefordras till den italienska regeringen.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(97/C 88/04)

(Text av betydelse för EES)

Antaget: 18.12.1996

Medlemsstat: Österrike (Kärnten)

Stöd nr: N 564/96

Benämning: Stöd till Kresta Anlagenbau GmbH (sektor: Uppförande av industrianläggning)

Syfte: Omstruktureringslån på 20 miljoner österrikiska schilling (1,4 miljoner ecu)

Budget: Avdraget är 1,4 miljoner österrikiska schilling (0,1 miljon ecu)

Stödnivå: Lånets stödnivå är 7 %

Antaget: 22.1.1997

Medlemsstat: Förenade kungariket

Stöd nr: N 858/96

Benämning: Förenade kungarikets finansiella åtgärder i samband med privatiseringen av Rosyth Royal Dockyard

Syfte: Privatisering av Rosyth Royal Dockyard (sektor: Skeppsbyggnad och underhåll av fartyg)

Antaget: 17.2.1997

Medlemsstat: Frankrike

Stöd nr: N 448/95

Benämning: Stöd till Pescanovas övertagande av rederiet Jego-Quere

Syfte: Att förbättra rederiets verksamhet genom att bevilja lån till övertagande och modernisering av fartyg

Rättslig grund: Circulaire du 21 décembre 1994 du ministère de l'agriculture et de la pêche

Budget: 20,1 miljoner franska franc (ca 3 064 024 ecu)

Stödnivå: Satserna i rådets förordning (EG) nr 3699/93 om strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EGT nr L 246, 31.12.1993)

Varaktighet: 1993—1994

Villkor: De som fastlagt i riktlinjerna för undersökning av statligt stöd inom fiskerisektorn (EGT nr C 260, 17.9.1994) och i förordning (EG) nr 3699/93

STATLIGT STÖD

C 61/96 (ex N 408/B/96)

Italien

(97/C 88/05)

*(Artiklarna 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i EEG-fördraget till övriga medlemsstater och till andra berörda parter beträffande stöd som Sicilien beviljat inom jordbrukssektorn**

Genom nedanstående brev informerade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”Genom brev av den 6 december 1995 anmälde de italienska myndigheterna ovan nämnda regionala lag till kommissionen. Genom brev av den 2 maj 1996 anmälde samma myndigheter texten till regional lag av den 24 mars 1996 (utkast nr 1058) om ändring av regional lag nr 81/95.

De stödåtgärder som föreskrivs i lag nr 81/95, vars tillämpning tills vidare har upphört i avvaktan på kommissionens beslut enligt artikel 93 i fördraget, har införts i registret över anmälda stöd under följande nummer:

N 408/B/96 regional lag nr 81/95. Tillämpning inom sektorerna för produktion eller bearbetning och saluföring av produkter i bilaga II till fördraget.

N 408/A/96 Andra sektorer.

Detta beslut gäller inte nummer N 408/A/96.

Genom telex av den 17 juni 1996 begärde kommissionen kompletterande upplysningar. Genom brev av den 9 augusti 1996 Italiens skickade ständiga representation vissa av de begärda upplysningarna och meddelande att resterande upplysningar skulle skickas in.

Eftersom svaret inte kunde betraktas som komplett skickade kommissionen en påminnelse den 2 september 1996. De italienska myndigheterna skickade andra upplysningar genom brev av den 30 oktober och 13 november 1996.

1. Kommissionen har beslutat att inte göra invändningar mot det stöd som fastställts i artikel 7 i regional lag nr 81/95 och i artikel 20 i regional lag nr 33/96. För att fatta detta beslut har kommissionen tagit hänsyn till att de belopp som anslagits för åtgärden var beloppen för produktionsåret 1992/93, dvs. försenade betalningar för befintliga stödåtgärder (stöd nr N 377/91).

Den finansiering som föreskrivs i artike 7 i regional lag nr 81/95 och i artikel 22 i regional lag nr 33/96 kan därför även fortsättningsvis åtnjuta den fördelaktiga bedömning som kommissionen gjort när det gäller artikel 48 i regional lag nr 32/91.

När det gäller befintliga stöd som beviljas i form av driftskrediter har kommissionen förlängt fristen för när medlemsstaterna skall ha anpassat de stödordningar som kommissionen har godkänt enligt den praxis som gällde före de nya rambestämmelserna till den 1 januari 1997.

När det gäller ett annat stöd, som för närvarande undersöks under artikel 92 och 93 i fördraget (N 750/B/95), planerade däremot samma regionala myndigheter att genomföra en åtgärd som för åren 1995–1997 föreslår samma bestämmelser som i ordningen i artikel 48 i regional lag nr 32/91.

Eftersom det rör sig om en ny stödordning som fortsätter vara i kraft efter den 1 januari 1996⁽¹⁾, skall denna andra åtgärd bedömas på grundval av rambestämmelserna för nationellt stöd i form av driftskrediter (EGT nr C 44, 16.2.1996).

Med hänsyn till ovanstående bedöms därför inte resultaten av genomgången av det stöd som fått nr N 750/B/95 i detta beslut.

2. Kommissionen har beslutat att inleda det förfarande som fastställs i artikel 93.2 i fördraget mot den stödåtgärd som föreskrivs i artikel 4 i regional lag nr 81/95.

2.1 Den som på regional nivå ansvarar för jordbruk är genom denna artikel bemyndigad att bevilja de

⁽¹⁾ Det rör sig om ett av kommissionen fastställt datum för tillämpning av de nya rambestämmelserna för nationellt stöd i form av driftskrediter till ej befintliga stöd enligt artikel 93.1 i fördraget.

stöd som föreskrivs i artikel 78 i regional lag nr 25/93 till de vinodlare som har förvärvat rätt att nyplantera enligt förordning (EEG) nr 454/80, som drabbats av torkan 1988/90 och som har ansökt om stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88 med samma bestämmelser¹.

Enligt artikel 78 i lag nr 25/93, som nämns i ovan nämnda artikel, får vinodlare som har lämnat in en ansökan om röjning och nyplantering och som har lidit förlust till följd av denna torka beviljas det stöd som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88.

Texten till artikel 4 i den regionala lagen innehåller felaktiga juridiska referenser.

Ett av de villkor som anges i denna bestämmelse är att vinodlaren skall ha förvärvat en nyplanteringsrätt enligt förordning (EEG) nr 454/80 (om ändring av förordning (EEG) nr 337/79 — sistnämnda förordning berör den gemensamma organisationen av marknaden för vin innan förordning (EEG) nr 822/87 trädde i kraft).

De bestämmelser som infördes i förordning (EEG) nr 337/79 genom förordningen i fråga

- upphörde att gälla den 1 april 1987 (det datum då förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin trädde i kraft),
- föreskrev inte i sig själva tilldelning av nyplanteringsrättigheter.

Kommissionens enheter informerade de italienska myndigheterna om detta genom telex av den 2 september 1996.

De italienska myndigheterna hävdade i sitt meddelande av den 13 november 1996

att stödmottagarna var vinodlare som på grund av torkan under åren 1988—90 inte kunde utnyttja den nyplanteringsrätt som de hade förvärvat enligt gemenskapslagstiftningen. Dessa vinodlare stod enligt de italienska myndigheterna inför realiteten av slutlig nedläggning av vinodlingsarealer,

att stödet var av samma typ som det som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88, och

att vad gällde de felaktiga juridiska referenserna i bestämmelsen, menade de italienska myndigheterna

att detta inte skulle ha någon betydelse eftersom de definitioner av 'nyplanteringsrätt' som avses i bilagorna till de två förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaden (förordning (EEG) nr 337/79 och (EEG) nr 822/87) var avfattade på exakt samma sätt.

2.2 Artiklarna 92, 93 och 94 skall tillämpas på nationellt stöd inom den sektor som avses i ifrågavarande regionala bestämmelse enligt artikel 76 i förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin.

2.3 Enligt förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89 till 1997/98 för slutlig nedläggning av vinodlingsarealer⁽¹⁾ får det beviljas stöd (finansierat av garantisektionen vid EUGFJ) för de vinodlare som definitivt lägger ned produktionen. Nedläggningen skall ske på villkoren i förordningen.

Storleken på bidraget anpassas (se tredje stycket beaktandemeningarna oräknade i förordningen) i förhållande till berörda arealers produktivitet och är avsett att täcka både kostnader för röjning och förlusten av nyplanteringsrätten liksom för framtida inkomstbortfall. Det är klart att det första villkoret som måste uppfyllas är röjning av vinodlingsarealerna (se artikel 4.2 i förordningen: 'Bidraget skall beviljas på villkor att den sökande avger en skriftlig förklaring att [...] röja eller låta röja vinstockarna på den areal som bidragsansökningen avser', och artikel 6: 'Bidragsbeloppet för slutlig nedläggning skall betalas ut [...] under förutsättning att den sökande har framlagt bevis för att röjningen faktiskt har ägt rum').

När det gäller stödet ifråga verkar det inte som om de regionala myndigheternas mål är att uppmuntra slutlig nedläggning av vinarealer som för närvarande odlas (målet med förordning (EEG) nr 1442/88) utan snarare att kompensera vinodlarna för att de inte utnyttjat en nyplanteringsrätt.

I de sicilianska bestämmelserna föreskrivs beviljande av ett stöd av samma typ som det som avses i förordning (EEG) nr 1442/88 (vars mål är röjning av befintliga vinodlingsarealer och som beräknas på grundval av den skada som vinodlarna väntas lida vid en sådan röjning) som ersättning för en händelse som medför att stöd beviljas vilken inte har något

(¹) EGT nr L 132, 28.5.1988, s. 3. Denna förordnings giltighetsperiod har blivit förlängd till produktionsåret 1997/1998 genom förordning (EG) nr 1595/96, 30 juli 1996 (EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 36).

gemensamt med den händelse som medför att medfinansierat stöd beviljas.

Med hänsyn till reglerna för beräkning av det stöd som omfattas av gemenskapsbestämmelserna och till att den händelse som medför att stödet beviljas i de två fallen är olika, när det gäller dels ordningen under förordning (EEG) nr 1442/88 och dels det regionala stödet i fråga, kommer beviljandet av det sistnämnda säkert att medföra en överkompensation i förhållande till de utgifter som betalats av mottagarna.

Mot bakgrund av ovanstående är det inte möjligt att vidhålla att den sicilianska bestämmelsen har ett mål som 'liknar' det i gemenskapsordningen enligt artikel 19 i förordningen ifråga: 'Denna förordning skall inte hindra att stöd beviljas i enlighet med nationella bestämmelser med liknande mål som denna förordning. Beviljandet av sådant stöd skall [...] granska i förhållande till artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget.'

2.4 Ovanstående synpunkter gäller i de fall då nyplanteringsrättigheterna anses vara giltiga rättigheter.

I det särskilda fallet är de nyplanteringsrättigheter som avses i den regionala bestämmelsen i fråga (rätt förvärvat enligt förordning (EEG) nr 337/79) ändå inte giltiga (eftersom deras varaktighet har fastställts till åtta år enligt bestämmelserna i den gamla gemensamma organisationen av marknaden och den 'sista' nyplanteringsrätten som förvärvats enligt dessa bestämmelser upphörde senast åtta år efter den 31 mars 1987).

Kontentan verkar vara att det regionala stödet i fråga syftar till att bevilja de stöd som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88 (till vinodlare som röjer sin vinodlingsareal) till de sicilianska vinodlarna som hade förvärvat en nyplanteringsrätt i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 337/79 men som till följd av väderleksförhållandena under 1988/90 inte kunde utnyttja denna nyplanteringsrätt. Det rör sig därför om retroaktiv kompensation för 'förlusten' av den nyplanteringsrätt som inte längre kan utnyttjas.

Om det finns en giltig nyplanteringsrätt skulle det stöd som beviljas enligt förordning (EEG) nr 1442/88 innebära att det sker en överkompensation i förhållande till de utgifter som vinodlaren har haft och om det inte finns en giltig nyplanteringsrätt blir stödet helt enkelt gratis (eftersom det inte finns någon motsvarande ersättning) och måste då betraktas

som driftsstöd som i princip inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

Stödet i fråga avser en sektor, även när det gäller produktionsnedläggning, som omfattas av bestämmelser som härrör från den gemensamma organisationen av marknaden. Dessa bestämmelser är enligt EU-domstolens rättspraxis både kompletta och uttömmande och förhindrar medlemsstaterna från att vidta åtgärder som är i strid med dessa bestämmelser.

Mot bakgrund av ovanstående verkar det regionala stödet i fråga stå i strid med gemenskapsbestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (förordning (EEG) nr 822/87). Det kan därför inte hänföras till något av undantagen i artikel 93.2 och 93.3 i fördraget.

3. Kommissionen har beslutat att inleda det förfarande som fastställs i artikel 93.2 i fördraget för den åtgärd som fastställs i artikel 8 i regional lag nr 81/95.

Enligt denna artikel ökas det rörelsekapital hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) med 10 000 miljoner italienska lire som används för driftskrediter till hantverksföretag.

Kommissionen har bitt de italienska myndigheterna att närmare beskriva vilka verksamhetssektorer som definitionen hantverksföretag omfattar och i synnerhet om denna definition inbegriper produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.

De italienska myndigheterna har svarat:

att definitionen av begreppet hantverksföretag i den nationala ramlagen om hantverksmässig verksamhet utesluter 'jordbrukssektorn' från tillämpningsområdet, dock utan att precisera om detta uteslutande endast avser primärproduktion eller om den även gäller för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter,

att begreppet hantverksföretag i regionen i fråga i tillfälliga lagtexter ibland har tolkats på ett sådant sätt att det omfattar vissa former av bearbetning och saluföring (exempelvis för investeringar inom mejerisektorn), och

att eftersom begreppet hantverksföretag inte fastställts närmare i det särskilda fallet fungerar den nationella ramlagen som referens, dvs. att jordbrukssektorn utesluts utan vidare specifikation.

Med hänsyn till ovanstående är det därför inte möjligt att, utifrån de upplysningar som de italienska myndigheterna har lämnat, fastställa det exakta tillämpningsområdet för artikel 8 i regional lag nr 81/95. I praktiken kan det dock inte uteslutas att de driftskrediter som beviljas av CRIAS även avser hantverksföretag som bedriver verksamhet inom sektorn för bearbetning eller saluföring av jordbruksprodukter.

Under dessa omständigheter skall gemenskapens rambestämmelser om kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbrukssektorn (driftskrediter) (se punkt 1 ovan) tillämpas. Det har inte lämnats upplysningar som gjort det möjligt att värdera den regionala bestämmelsen i fråga mot bakgrund av ovan nämnda rambestämmelser. Det är därför omöjligt att kontrollera om stödåtgärderna är förenliga med gällande gemenskapsbestämmelser.

Kommissionen har därför beslutat att inleda det förfarande som avses i artikel 93.2 i fördraget när det gäller det stöd som fastställs i artikel 8 i regional lag nr 81/95 i den mån stödet tillämpas i produktions- eller saluföringssektorn av produkter i bilaga II till fördraget (dvs. i den mån som uteslutandet av 'jordbrukssektorn' från tillämpningsområdet inte avser alla dessa verksamheter).

4. Kommissionen har beslutat att inleda det förfarande som fastställts i artikel 93.2 i fördraget mot det stöd som avses i artikel 9 i regional lag nr 81/95.

Enligt artikel 9 i regional lag nr 81/95 är det tillåtet att använda de utgifter som avses i rubrik 05 för regionala ministeriet för samarbete och öka den regionala budgetposten nr 75826 med 3 000 miljoner italienska lire.

De italienska myndigheterna har uppgett att de utgifter som avses i artikel 9 i regional lag nr 81/95 skall användas för refinansiering av det stöd som fastställts i regional lag nr 26 av den 27 maj 1987 och som undersökts under nr C 3/87 (godkänt genom beslut av den 21 oktober 1987) och nr C 45/87 (godkänt genom beslut SG(88) D/12824 av den 8 november 1988). Giltighetsperioden för lag nr 26 av den 27 maj 1987 förlängdes och vissa av lagens bestämmelser ändrades genom regional lag nr 25/90, som kommissionen har undersökt och godkänt, se stöd nr NN 27/92 (beslut SG(92) D/15059 av den 3 november 1992).

De olika lagar som räknas upp ovan och som inför stödåtgärder i fiskerisektorn har undersökts i förhållande till de riktlinjer för undersökning av statligt stöd till fiskerisektorn som offentliggjordes i EGT nr C 269, 19.10.1985, som hänvisar till de villkor som anges i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorens struktur.

Kommissionen har inte tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om det stöd som inom ramen för regional lag nr 81/95 beviljas till fiskerisektorn är förenligt med nu gällande bestämmelser, dvs. de riktlinjer för fiskeri- och vattenbrukssektorn som offentliggjordes i EGT nr C 260, 17.9.1994, som hänvisar till villkoren i rådets förordning (EEG) nr 3699/93 av den 21 december 1993 om kriterier och förfaranden för gemenskapens strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och för beredning och avsättning av dess produkter.

Mot bakgrund av ovanstående och som ett led i förfarandet i artikel 93.2 anmodar kommissionen härmed den italienska regeringen att exakt ange vilka stöd till fiskerisektorn som kommer att refinansieras inom ramen för regional lag nr 81/95 och vilka krav som skall uppfyllas för att stödet skall beviljas så att kommissionen på nytt kan undersöka de olika stödåtgärderna i enlighet med gällande bestämmelser.

Som ett led i det förfarande som fastställs i artikel 93.2 i fördraget anmodar kommissionen härmed den italienska regeringen att överlämna sina kommentarer inom en månad från det att detta brev mottagits.

Genom ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* kommer kommissionen att anmoda andra medlemsstaters regeringar och andra berörda parter att lämna sina kommentarer inom samma tidsfrist."

Kommissionen uppmanar härmed övriga medlemsstater och andra berörda parter att skicka sina kommentarer senast en månad efter det att detta meddelande har offentliggjorts till följande adress:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 BRYSSEL

Synpunkterna kommer att framföras till den italienska regeringen.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende nr IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/Migros/UBS)**

(97/C 88/06)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 10 mars 1997 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89⁽¹⁾ genom vilken företagen British Telecommunications plc. (Storbritannien) (BT), Tele Danmark A/S (Danmark) (Tele-DK), Schweizerische Bundesbahnen (Schweiz) (SBB), Migros-Genossenschafts-Bund (Schweiz) (Migros) och Schweizerische Bankgesellschaft (Schweiz) (UBS) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över Newtelco AG (Schweiz) genom förvärv av aktier.
2. De berörda företagens affärsverksamheter är följande:
 - BT: tillhandahållande av telekommunikationstjänster och telekommunikationsutrustning i bl.a. Storbritannien.
 - Tele-DK: tillhandahållande av telekommunikationstjänster i bl.a. Danmark.
 - SBB: huvudsakligen tillhandahållande av järnvägstransporttjänster i Schweiz, men även tillhandahållande av telekommunikationstjänster i bl.a. Schweiz.
 - Migros: huvudsakligen detaljhandel, men även tillhandahållande av telekommunikationstjänster i Schweiz.
 - UBS: huvudsakligen banktjänster, men även tillhandahållande av telekommunikationstjänster i bl.a. Schweiz.
 - Newtelco AG: Vilande.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.
4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax ((32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/Migros/UBS till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 BRYSEL

(¹) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT nr L 257, 21.9.1990, s. 13.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden säsongsmässig lufttrafik mellan Rochefort-Saint-Agnan och Paris-Orly

(97/C 88/07)

1. Inledning

Med tillämpning av bestämmelserna i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23. 7. 1992 om tillträde till flyglinjer inom gemenskapen har Frankrike beslutat att införa allmän trafikplikt för den regelbundna säsongsmässiga lufttrafiken mellan Rochefort-Saint-Agnan och Paris-Orly. Normerna för den allmänna trafikplikten har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 87 av den 18. 3. 1997.

Om inget trafikföretag har inlett, eller står i begrepp att inleda, regelbunden trafik på flyglinjerna mellan Rochefort-Saint-Agnan och Paris-Orly den 27. 5. 1997, i överensstämmelse med den allmänna trafikplikten och utan att begära ekonomisk kompensation, har Frankrike beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i samma förordning begränsa tillträdet till dessa flyglinjer till ett enda trafikföretag och att efter anbudsinfordran upplåta rätten att bedriva lufttrafik på dessa linjer från och med den 27. 6. 1997.

2. Föremålet för anbudsinfordran

Att från och med den 27. 6. 1997 tillhandahålla säsongsmässig regelbunden lufttrafik mellan Rochefort-Saint-Agnan och Paris-Orly. Denna trafik skall tillhandahållas från och med den sista fredagen i juni till och med den första måndagen i september, i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivits för denna förbindelse, och som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 87 av den 18. 3. 1997.

3. Deltagande i anbudsinfordrandet

Anbudsinfordrandet är öppet för alla lufttrafikföretag som innehar giltig operativ licens, vilken utfärdats av en medlemsstat i enlighet med förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23. 7. 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag.

4. Anbudsinförande

För detta anbudsinförande gäller förordning (EEG) nr 2408/92 artikel 4.1 d, e, f, g, h och i.

5. Anbudshandlingar

De fullständiga anbudshandlingarna inklusive de särskilda bestämmelserna för anbudsinförandet och avtalet om uppdrag för allmännyttig verksamhet samt dess tekniska bilaga (texten rörande allmän trafikplikt offentliggjorda den 18. 3. 1997 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*) kan gratis erhållas från Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge på följande adress:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex, tel. 5 46 84 11 84, telefax 5 46 99 13 28.

6. Ekonomisk kompensation

I de anbud som lämnas in av de sökande skall tydligt anges vilket belopp som krävs som kompensation för bedrivande av säsongsmässig trafik på de berörda flyglinjerna under tre års tid från och med det datum då trafiken inleds (uppställt efter år). Exakt vilket kompensationsbelopp som slutligen skall utbetalas kommer att bestämmas i efterhand varje år, på grundval av de faktiska och vederbörligen styrkta utgifterna och intäkterna från lufttrafiken, och inom gränsen för det belopp som angivits i anbudet. Detta högsta belopp kan endast ändras till följd av en oförutsägbar förändring av förutsättningarna för bedrivande av luftfart.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av avbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas endast ut efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiksträckan godkänts och genomförandet av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 8 nedan.

Om avtalet sägs upp före den överenskomna tidens utgång skall bestämmelserna under punkt 8 omedelbart tillämpas för att möjliggöra utbetalning av ersättningslikviden till lufttrafikföretaget, varvid det maximala belopp

som angivits ovan i förekommande fall minskas till den andel som motsvarar den tidsperiod under vilken trafiken verkligen genomförts.

7. Kontraktets giltighetstid

Kontraktets giltighetstid (avtalet om uppdrag för allmännyttig verksamhet) skall vara tre år från och med det datum som fastställts för den trafik som avses i artikel 2 i denna anbudsinfordran.

8. Kontroll av utförande och räkenskaper

Tjänstens utförande samt trafikföretagets analytiska bokföring för den berörda linjen skall genomgå minst en årlig granskning i samråd med trafikföretaget.

9. Avtalsbrott och uppsägning

Före den överenskomna avtalstidens utgång får avtalet endast sägas upp av någondera av avtalsparterna med sex månaders varsel. Om trafikföretaget inte fullgör sina åligganden i samband med trafikplikten anses trafikföretaget ha sagt upp avtalet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med de åligganden som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det uppfordrats om detta.

10. Ersättningsskyldighet

Om trafikföretaget inte i tid varslar om uppsägning av avtalet i enlighet med punkt 9, medför detta ersättningsskyldighet. Ersättningens storlek fastställs genom att den genomsnittliga månadsförlusten under det föregående året multipliceras med tre, eller, om detta inte är möjligt,

genom att det genomsnittliga månadsbelopp som utbetalats under det första året multipliceras med antalet karensmånader.

Om avtalet sägs upp på grund av att företaget inte uppfyller sina åligganden i fråga om allmän trafikplikt medför detta ersättningsskyldighet enligt föregående stycke, varvid antalet karensmånader fastställs till sex.

11. Inlämning av anbud

Anbuden skall skickas som rekommenderat brev med mottagningsbevis (poststämpelns datum gäller) eller överlämnas personligen mot mottagningsbevis, tidigast en månad och senast fem veckor från och med offentliggörandet av detta anbudsförfarande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, anbuden skall inlämnas senast kl. 17.00 (lokal tid) till följande adress:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex.

12. Anbudsförfarandets giltighet

I enlighet med artikel 4.1 d första meningen i förordning (EEG) nr 2408/92, är detta anbudsförfarande giltigt under förutsättning att inget EG-lufttrafikföretag, som skulle kunna erhålla tillstånd för denna flyglinje, före den 27.5.1997 lämnar in en ansökan om tillstånd för trafik på denna flyglinje från och med den 27.6.1997 i enlighet med reglerna för allmän trafikplikt utan att er-hålla någon som helst ekonomisk kompensation och utan krav på att linjen endast får trafikeras av ett trafikföretag.

Alfa-programmet

Uppmaning att inlämna ansökningar inom ramen för Alfa-programmet

Alfa står för "Amérique latine — Formation académique"; ett program som godkänts av kommissionen den 10 mars 1994. Programmet kommer att fortgå i fem år med början den 1 november 1994.

Den huvudsakliga målsättningen med Alfa är:

- i) Att uppmuntra samarbete mellan Latinamerika och Europa inom högre utbildning genom att anslå medel till och överbrygga skillnader och obalans mellan dessa två regioner i syfte att förbättra de vetenskapliga, akademiska och teknologiska möjligheterna i Latinamerika.
- ii) Att främja samarbetsprogram genom nätverk av högre utbildningsinstitutioner i Europa och Latinamerika med avsikt att genomföra gemensamma akademiska aktiviteter, möjliggöra utbyten för akademiker och universitetsstudierande och andra aktiviteter för att därigenom bidra till den regionala integreringen av de latinamerikanska länderna och främja utbyten mellan dessa länder.

Alfa-programmets aktiviteter indelas i två delprogram:

- Delprogram A — Samarbete för institutionell ledning.
- Delprogram B — Samarbete för vetenskaplig och teknologisk utbildning.

Delprogram A — Samarbete för institutionell ledning som syftar till

- akademisk och administrativ ledning,
- akademiskt erkännande av studievägar, titlar och examina,
- förbättring, anpassning och, om nödvändigt, harmonisering av läroplaner,
- samarbete mellan institutioner för högre utbildning och företag,
- förnyelse och systematisering av studieuppgifter,
- institutionell värdering.

Delprogram B — Samarbete för vetenskaplig och teknologisk utbildning som syftar till

- stödjande läroplaner för
- högre utbildning (fil. dr., licentiat och yrkesspecialiteter),
- kompletterande utbildning (för studenter från de två sista åren av högre utbildning),
- planerade gemensamma forskningsprojekt.

Alfa kommer att prioritera akademiska projekt som kan hänföras till

- ekonomiska och sociala vetenskaper i allmänhet och särskilt
- företagsledning,
- offentlig administration,
- ekonomi och ekonomisk rätt,
- miljöstudier,
- regional integration,
- utveckling av landsbygden,
- region- och stadsplanering,
- social- och utbildningspolitik,
- ingenjörsvetenskap,
- medicin och annan hälsovetenskap.

De högre utbildningsinstitutionerna i Europeiska gemenskapernas medlemsländer och de latinamerikanska länderna inbjuds vänligen att presentera projekt under delprogram A eller delprogram B. Alfa-programmets handbok och formulär för presentation av projekt kan erhållas från Alfa-programmets kontor för teknisk assistans, kommissionens kontor i medlemsländerna och Europeiska kommissionens delegationer i Latinamerika.

Information och ansökningshandlingar:

BAT/CEEETA, rue Joseph II 36-4°, B-1000 Bryssel, tel. +32 2 219 04 53, fax +32 2 219 63 84.

Sista dag för inlämnande av ansökningar: 30. 4. 1997

Nästa ansökningstillfälle

10/1997